

Bilag II.

København, Sveasvej 7, den 1. Marts 1913.

Til Udvalget angaaende Arbejdsløshedskasser.

I Tilslutning til tidligere Udtalelser om samme Emne tillader jeg mig at hende det højtærede Udvalgs Opmærksomhed paa den for Tiden standende Strid paa Arbejdsmarken.

Vanskeligheden ved at faa en frugtbar Forhandling i Gang er især den, at Skibstømmerne staar udenfor De samvirkende Fagforbund. Forbundene, hvem den varslede Lockout kommer til at ramme, har ingen Indflydelse paa Skibstømmerne, som har erklæret Krigen. Og hvis Konflikten breder sig, vil, foruden den megen direkte forarsagede Arbejdsløshed, ogsaa megen Arbejdsløshed blive Følgen, som Staten med sine Bidrag kommer til at betale til.

Men bør Staten da ikke i egen Interesse søge at modarbejde saadan uhenigtsmæssig Organisationsordning, naar det kan ske uden Indblanding i de indre Organisationsforhold? Bør Staten ikke virke for en rationel Ordning ved at betinge sine Bidrag af, at de Organisationer, til hvilke Arbejdsløshedskasserne knyttes, henhører under een samlet Organisation?

Samtidig tillader jeg mig at komme tilbage til det andet Punkt i mine tidligere Udtalelser.

Ved Bestræbelserne for at føre Arbejdskonflikterne ind i civiliserede, lovlydige og overenskomsttro Former er den Vanskelighed bestandig til Stede: Hvilke effektive Midler haves mod de Arbejderskarer, der lader Haant om indgaaede Forpligtelser og trodser Voldgift og Domme?

Her har Staten et mægtigt Middel. Hvis der i særlig ondartede Tilfælde var en Mulighed for at undrage Statshjælp overfor Organisationer, der samvittighedsløst og ved ulovlig Fremfærd skabte kunstig Arbejdsløshed, vilde Staten i Virkeligheden opnaa mere ved sin Understøttelse end det store Gode at komme arbejdsløse til Hjælp. Ved den hele Institution vilde Staten *positivt bidrage til rolige og lovlydige Arbejdsforhold.*

Ærbødigst

C. Ussing.